

[]

Første næstformand (Erlendsson):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel til justitsministeren:

Forespørgsel [om Christiania] af Ninn-Hansen (KF) m. fl.

(Forespørgsel nr. IV. Anmeldt 12/10 78).

Første næstformand (Erlendsson):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål til ministre:**1) Til undervisningsministeren af:****Gerda Møller (KF):**

»Kan ministeren oplyse, hvornår resultatet af revisionen af den udsendte vejledning om de skolepsykologiske undersøgelser, herunder opbevaringen af rapporterne, vil være afsluttet?«

(Spm. nr. 64).

Skriftlig begrundelse.

I et svar til mig den 26. april oplyste ministeren, at hun i september 1977 har spurgt andre ministerier, om deres lovgivning kræver, at de skolepsykologiske rapporter opbevares ved skolevæsenet i indtil 10 år, efter at eleven har forladt skolen.

Iflg. Berlinske Tidende tirsdag den 10. oktober har Give kommune i Vejle amt ønsket originalrapporterne udleveret til destruktion. Socialudvalgets næstformand nævner tilfælde, hvor en psykolog efter en samtale på et kvarter har kunnet erklære et barn for underbegavet. Han forudser den dag, hvor socialrapporterne under fuld udnyttelse af EDB bliver indtalt på stålband, så at et sådant barns fuldstændige generalier kan kal-

des frem på en EDB-skærm og båndet kan blive opbevaret i mange år til skade for barn og familie. Organisationen Skole og Samfund har protesteret mod, at skolen skal kunne fungere som oplysningscentral for staten, og Kommunernes Landsforening har støttet protesten.

Frygten hos mange for mulighederne af krænkelse af privatlivets fred er stadig stor, og det må derfor være påkrævet, at revisionen snarest afsluttes.

Gerda Møller (KF):

I et svar til mig den 26. april om de skolepsykologiske rapporter meddelte undervisningsministeren mig, at ministeriet var i gang med at revidere vejledningen om disse rapporter, og at ministeriet i september 1977, altså for mere end et år siden nu, har spurgt de andre ministerier, om deres lovgivning er til hinder for en revision, som bl. a. skulle gå ud på, at forældre og elever på skolens initiativ orienteres om skolens udtalelser, og på, hvor længe det er nødvendigt at opbevare rapporterne.

Ministeren beklagede samtidig, at det havde taget så lang tid at få reaktionerne ind. Det samme gør jeg stadig væk nu et halvt år efter og beklager også, at man først nu skal i gang med at undersøge, hvilken hjemmel de pågældende ministerier har til at afkræve folkeskolen disse oplysninger om dens nuværende og tidligere elever. Da man også først nu skal til at undersøge hele problematikken om folkeskolens pligt til at udarbejde erklæringer om elever til en række myndigheder og om disse myndigheders adgang til skolepsykologernes rapporter, kan man frygte, at det vil tage sin tid at få ændret vejledningen og dermed skabt sikkerhed for, at skolens oplysningspligt ikke fortsat skaber usikkerhed og utryghed imellem elever, forældre og lærere. Det er baggrunden for mit spørgsmål om, hvornår revisionen vil være afsluttet.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Som fru Gerda Møller selv var inde på det, er spørgsmålet en fortsættelse af et spørgsmål angående de skolepsykologiske rapporter, der blev stillet i april i år. Spørgsmålet drejede sig om, i hvor lang tid disse rapporter skal opbevares af skolevæsenet,